

Ա Խ Օ Տ

ԵՐԵՎԱՆԻ
ԹԱՅԻ

Ա Մ Ս Ա Գ Ի Ր

ՅՈՒՆԻ 30.
1868.

Ա Զ Գ Ե Յ Ե Ն Ա Բ Ե Կ Ա Ր Ե Կ Ա Յ Ե Կ Ա Ր Ա Տ

Հ Ձ Մ Ի Ա Մ Ի Ն Ե Խ Ա Ր Ա Ր Ա Տ

Հ Յ Ռ Բ Ի ս ր ա յ է լ ի պ ր դ ի ք ը ի ր ե ն ա ց հ ա յ ր ե ն ի ե ր կ լ ի է ն տ ա ր ա գ ր ու ա մ բ ա ր ե ն լ ա ս տ ա ն ի և Պ ա ր ս կ մ ո տ ա ն ի գ ե ր ու թ ե ա ն մ է ջ կ ը տ ա ռ ա պ է լ ի ն , հ ա յ ր ե ն ե ա ց ս է ր ը կ ր ս տ ա փ է ր ո ր ա մ ե ն ե կ ա ւ ո ր ն ե ր է ն ե ւ ա ն ց ա ւ ո ր ն ե ր է ն հ ա ր յ ն ե ն թ է ի ն չ վ ի ։ Ճ ա կ ի մ է ջ է ա ր դ ե օ ք լ շ ր ու ս ա ղ է մ ը , շ բ ն ա ր դ ե օ ք , թ է ա ն շ է ն և ա ւ ե ր ա կ : Ա յ ս հ ա յ ր ե ն ա ս ի ր ա կ ս մ ա ն ձ ու կ ն է , զ ը ր կ ը լ ի շ ե ց ն է մ է զ ։ Ա յ լ մ ո ս ի յ ե տ ա փ ա յ ն ո ւ ա գ ը . « Հ ա ր ց է ք զ ա ղ ն ու ն է լ շ ր ու ս ա ղ է մ ի և զ ջ ի ն ու թ ե ն է ն ո ր ա , ո յ բ ս ի ր է ք զ ն ա յ : Ա յ ս ս ր տ ա շ ա ր ի տ ա ս ց ու ա ծ ը գ ո դ ց ե ս ա մ ե ն տ ա ր ա գ ր ու ա ծ ն ե ր ու և ս պ ա ն դ ու ի ս ա ն ե ր ու ս ր տ ի խ ո ր ո ց ձ ա յ ն ն է . վ ա ս ն զ ի ի ն չ ո ւ ն ա խ ն ի լ շ ր ու ս ա ղ է ։

մ ը ի ս ր ա յ է լ ի զ ա ւ ա կ ա ց հ ա մ ա ր , ն յ յ ն է ի ւ ր ա ք ա ն չ ի ր մ ա ր դ ո յ հ ա մ ա ր ի ւ ր բ ն ի կ հ ա յ ր ե ն ի ք ը . ն յ յ ն է հ ե տ ե ւ ա պ է ս ե ւ չ ա յ ո ւ հ ա մ ա ր ի ւ ր Հ ա յ ս տ ա ն ը ի ւ ր Ե ջ մ ի ա ծ ի ն ը , Լ ք ա ր ա տ ը , ս յ լ ս վ ք ն հ ա ն դ ե ր ձ Ե լ ե ր ի ն և հ ա յ ր ե ն ա զ դ ե ց ի կ ա ն ձ ու կ մ ի կ ր ս տ ի պ է հ ե ռ ա ւ ո ր օ տ ա ր ու թ ե ա ն մ է ջ պ ա ն դ ի ս տ ո ղ ի ւ ր ա ք ա ն չ ի ւ ր զ ա յ զ ա կ լ ր ե լ ե ա յ ն ի ւ ր ս ր ո ց մ է ջ , և կ ա մ բ ա ն ա ւ ո ր ձ ա յ ն ա ր կ ս թ ե ա մ բ հ ա ր յ ն ե լ թ է ի ն չ վ ի ճ ա կ ի մ է ջ է Հ ա յ ր ե ն ե ա ց մ ե ծ ա մ ե ծ յ ի շ ա տ ա կ ա ր ա ն ա ց մ ի շ ն ա վ ա յ ր ը ։ Ե ջ մ ի ս ի ն ։ Ի ն չ խ ո ր հ ո ւ ր դ ն ե ր և ի ն չ ձ ե ռ ն ա ր կ ու թ ի ւ ն ն ե ր կ ը յ լ ա ն ա ն հ ա յ ր ա պ է տ ա կ ա ն խ ո ր հ ր դ ա ն ո ց ի մ է ջ , և ի ն չ գ ո ր ։

Հեր կը գործուին ՚ի պայծառութիւն է այսպահառութիւնն է, կի զիշեցւ և ՚ի շնութիւն ՚ցին ։ Այս հարցասիրութիւնը շատ բնական է, վասն զի ուր որ մարդու գանձն է, իւր սիրութ եւս այն տեղ է : Հայու ժառանգական գանձը իւր հայրենեաց մէջ է, անդ է ուրեմն և իւր սիրալը ։ Այս գանձն է իւր նախնեաց յիշատակարանը (չէն թէ անշէն), իւր հօրենական աւանդները, իւր նախնի թագաւորական հարստութեան մնացորդները, իւր հայրապետութիւնը, իւր հնութիւնը եւ ներկայի ակնկալութիւնը ։ Ենցած են երկար գտրեր, անցած եւ յաջորդած են քանի մի սերունդներ, յարմէ հետէ Հայաստանի գնահաններէն շատերը կը բնակին հեռաւոր օգտարութեան մէջ, սակայն իրենց սիրութ հայրենեաց մէջ է և այսօր խակ երբ այցելութեան կ'ելանեն իրենց բնիկ և նախնական երկին, կը յուզին և կ'այլային անպատռում ըզ գացմունքներով ։ Կը տեսնեն հինաւուրց Ամափար, բազմադարեան Լշմիածինը, Արարատեան բնագաւառի ընթառաւութիւնը կիսաւ եր յիշատակարանը, իրենց սիրալը ։ Կը թութուս, աչքերը կը պատորին և արտասուաց կաթիւնը ըզ թորին ճնասներէն ։ Այսպէս իւրաքանչիւր հայրենի մնացորդները, Այս սիսի երկնաբերձ կոթողէն սկսեալ մինչեւ Անկարավի անշուք եւ տափարակ գերեզմանաբարը, վերին ոդէն սկսեալ մինչեւ ներքին սոննակոյն փոշին, մի առանձին ակրապեառութիւն ունին հայուսութիւնը վրայ ։ Եւ այնչափ զգալի է այս սիրապետութիւնը, որ օտար ճանապարհութիւնը կը թութուս, առաջարկ մէջ է և այս սիրութ հայրապետական Վթուույ և իւր օրագրի մէջ ։ Հետեւապէս որչափ մէջ է հայու ակնկալութիւր, այնչափ ընդարձակ է և հայրապետական Վթուույ կործողութեան շվանը ։ Այն Վթուուը, որոյ նախկին Հայրապետը Հայատանեաց այց լուսաւորութեան հիմք գընելով՝ պատկաներ է Անոնցողիւ գեղեցիկ նշանաբանով, այն Վթուուը այսօր եւս հայ սերունդի լուսաւորութեան պարագն ունի ժաղղմուգեան ոգեւորից իրախուսանիներով, դպրոցներով, մամուլով եւ ոգեպատրար հրատարակութիւններով։

Վրարափ Օրագրի հրատարակութիւնը մասնաւոր գրաւական մի համարելով այս գործողութեանը Վգէը կը փափառքի տեսնել ուրիշ նորանոր ազգացէն ձեռնարկութիւններ, մանաւանդ աղջային նոր սերունդի դաստիարակութեան և ընտիր եկեղեցականաց պատրաստութեան նկատմամբ ։ Վգէը կը փափառքի նոյն իսկ Վրարափ օրագրիը աշ-

չելի ընդարձակ պարունակութեամբ
տեսնել ուր ոչ միայն վետելին Յայտա-
րարութեան մէջ նշանակուած յօդ-
ուածները, այլև միահագրական տե-
ղեկութիւնը, հայրենեաց սոորագրու-
թեան հետ և պատկերներ նշանաւոր
տեղեաց, վանօրէից, շինից և աւերա-
կաց . նմանապէս ժամանակագրական
հրատարակութիւնը Հայրապետական
գործառնութեանց եւ եկեղեցական
դասու տեսչութեան և կացութեան
մասին : ԱԵԿ յաւսով ենք, որ ՎՃՇ
ոչ միայն սիրով կը նպաստէ և բարու
յափէս ու նիւթապէս կը գործակցի
Հայրապետական Վթոռոյ ազգաշխն
ձեռնարկութեանցը, այլև Վրարար օ-
րագրի խմբագրութեան ոյմը զօրացը
նելու և շրջանը ընդարձակելու համար
կը գտնուին Բանագէտ անձինք, որոնք
յանձն կ'առնեուն արախութիւն մասնա-
կալ, եթէ այդպիսի բանասիրաց կարօ-
առութիւն զգայ սուրբ Վթոռը : Կարճ
ասենք : ՎՃՇ կը համարէ ՎՃՄիածնի
հայրապետական Վթոռը իրեւ ազ-
դային լրութեան ներկայացուցիչը եւ
իրեւ հայութեան պատկերը, սուրբն՝
և որչափ գեղեցիկ և անմերի լինի այս
պատկերը իւր ամենակերպ յատկու-
թեամբ, այնչափ փառք է վեհափառ
կաթողիկոսին, պարծանք հայրապե-
տական Վթոռին եւ միմիթարութիւն
լրութեան ՎՃՇին :

Այս քաջը զդացմունքով կը
շնորհաւ որեմք ահա Վրարար օրագրի
հրատարակութիւնը և ամենայն յա-
ջողութիւնն և յառաջադիմութիւնն
մաղթելով կը զեաեղենք ՎՃՇի մէջ
վեհափառ կաթողիկոսի կոնդակը և
նոր օրագրի յայտարարութիւնը ի գիւ
տութիւն ազգայնոց :

Գեորգ Եառաջ Վրարար կամ Հունակո-
չական Հայոց Անօդի որբոց էջմիածնի ծանուցա-
նաք :

Հայրապետական ծանր պաշտօնն
զՊր վերին Յախակնամութիւնն անօ-
րինեալ յանձն արար մեզ, յամենայն
շախան հոգեւոր տեսչութեան՝ մե-
րում բուռն հարեւոյ զաղդօդուտ ըւ-
սաւորութենէ, որ միտի սպեղանին Փ
յառաջադիմութեան ՎՃՇի յասպա-
րիվ երջանկութեան և բարոցական
լրաւորութեան, աներկիմու քաջան
լրէ զմեզ գուն գործել ըստ մերով
անն կարողութեան յառաջ վարել
զամենայն մարդեալ գործ մեր ի
ցանկալ ՎՃՇի սիրելոց, յորոց մին է
այժմէն խիկ հրատարակել զարժանու-
առ լրագիր : Ոյ աղադաւ առաջա-
դրեմք Անօդի որբոց ՎՃՄիածնի ա-
ռանց յապաղանաց առնել զգուշա-
ճաւոր կարգադրութիւն պատրուս
տել զամենայն պականեալ պարագայոց
տպարանի Վթոռոյո, որոյ տուագրուս
թեան հարկաւորելի տապքն ընդ մեզ
ըերեալ եմք, կարգել վերատեսուչ և
միանգամայն տնօրէն զԳեր : Վրա-
պիսկապուսն Վթէլ և օգնական նորին
վերկուս ուսման տեղեակ արժանա-
ւոր վարդապետու, և տալ ապագրել
վիսամանեաց լրագիր մի Յանձիարան Վրա-
բարիան անուտամբաւ և օր ըստ որէ ան-
քուն հսկողութեամբ ջան ի գործ դը-
նէլ, զի ամենայն առարկայք վերա-
բերեալք ազգային կրօնական և բարու-
յական յառաջադիմութեանց : յա-
ռաջ տարցին համապատշաճ մերում
կարգադրութեան, և յետ աւարտմանն
յայսնել մեզ զմերձաւորագոյն կար-
գադրութենէ Անօդիկր : Եւ մարտի
1868 ամի . 1. . 28 . ի սուրբ ՎՃՄիածնի

ՅԱՅՍՏՐԵՐՈՒԹ. ԻՆՇ.

ԱՐԱՐԱՏ ԱՄՍԱԳԻՐ

Կրօնական , պատմուկան + բանափրական և բարույական , աշխատափրութեամբ միաբանից սուրբ Նշանաւճի :

Կրօնականին մէջ կը գրուին մեր և կեղցական կարգաց և արարողութեանց վրայ տեղեկութիւններ . կաթոլիկոսաց գործեր . սուրբ Հարոց գրուածներ , ազգային մատենագրաց կենսագրութիւններ , և ձեռագիր մատենից ծանօթութիւններ :

Պատմականին մէջ Հայաստանի հահանգաց , գաւառաց և քաղաքաց աշխարհագրական գիտելիք . վանօրեից և մենաստանաց ստորագրութիւններ . արձանագրութիւններ , որոց նշխարբներն են որ թերութեամբ ժամանակ ժամանակ հրատարակուած են օրագրաց և ամսաթերթից մէջ :

Դանասիրականը պիտի լինի Վագիս վիճակին վրայ տեղեկութիւններ , ազգային դաստիարակութեան վերաբերեալ յօդուածներ , նամականիք նախնեաց ձառեր , և նապարհորդութիւններ , ոտանաւորներ , թարգմանութիւններ և այլն , իսկ :

Ի արցականը՝ Սուրբ Գրոց վճռական առածներու ընդլայնութիւններ , ազգային յիշապահկարանիք , առակեք , հանելուկը , ընդ որու և օրագրայուրը և այլ պապիչիք :

Վարպատը տպագրուելու է ի արպարանի (Ծուռոյս սուրբ Վաշիածնի նորաձոյլ . և ընափր առաերավ և գեղցիկ թղթավ , առ այժմ ամսոյ յամիս ութածալ թերթով յայտարարութեանս հրատարակուելէն երկու ամս ետքը :

Վարպատը գրուելու է պարգ աշխարհաբար Հայաստանի Երեւանաց գաւառական լեզուով : Վագիս եկե-

ղցական կվերը առհասարակ ի հարկ կէ Անսագրիս բաժանորդագրելու գըրեթէ կիսագին նշանակուած է նորագինը երեք մանէ թէ , որք միայն տպագրութեան ծախըը հանելու համար որոշուած են և ոչ վաստակի ակնկալութեամբ :

Բաժանորդ գրուելու ցանկացող Վագայինք կը հրաւիրուին իրենց ըստ սորագրաւթիւնը յանձնել վիճակաւոր գեր . Վաղանորդաց և նոցու փոխանորդացը , կանիսիկ վճարելով Վարարատայ տարեկան արժեքը , որք անգամիք են միանգամայն և գործակալք Վանագրիս :

Ս. Եղիածին . 1868 . Ապր :

Ո Խ Խ Տ

Հ Ա Յ Թ Ե Ն Ա Ս Ի Բ Ի

Ուխտիք ինչոքէի ևս իսկ խթնին պազմեն ի գրիսոսու վան Եղացու իմոց և ազգականց ըստ մարմնու . Յոզ . Հառու . թ . 3 .

Հայրենիք և հայրենասիրութիւն , Վագ և ազգասիրութիւն շատ ոտվառական բառեր դարձած են մեր խորհրդանութեանց , խօսակցութեանց և գրուածոց մէջ : Լիթէ բանաս այս վերընի քանի մի տուրուան ազգային մի շատակարանները , ճառագիրութիւնները , գրուատները , թատերականներու անգամ աշակերտութիւնները , ամեն տեղ Հայրենասիրութիւն կը կարդաս , ամենու մէջ ազգասիրութիւն կը լսես (1) . Ոչ մի գար

(1) Ուկան Հայութականիւն և Անդամականիւն բառերու կազմն թեանը նայելով մէկը կը նշանակէ մէք առ առաջնին երկիրն և միան ուկը առ Ազգն : բաց որովհեաւ երիւն ևս անխարարար իրարու տեղ